

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษา เรื่อง แนวทางการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษาเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ

ส่วนที่ 3 ความต้องการสวัสดิการ

ส่วนที่ 4 ลำดับความต้องการสวัสดิการ

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไป กับการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

ส่วนที่ 6 อภิปรายผลการศึกษา

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะของที่พักอาศัย สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน ลักษณะการจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และช่วงเวลาการทำงาน ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

1.1 เพศ อายุ ลักษณะของที่พักอาศัย สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา

เพศ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.6 เป็นเพศหญิง และ ร้อยละ 24.4 เป็นเพศชาย

อายุ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.8 มีอายุระหว่าง 20-29 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.9 มีอายุระหว่าง 30-39 ปี รองลงมา ร้อยละ 10.0 มีอายุมากกว่า 40 ปี และจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 6.2 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี

ลักษณะของที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 อยู่หอพักที่โรงงานจัดให้หรือบ้านเช่า รองลงมาร้อยละ 21.7 อยู่บ้านพ่อแม่ ร้อยละ 19.0 อยู่บ้านตนเอง และน้อยที่สุดร้อยละ 4.3 อยู่บ้านญาติ

สถานภาพการสมรส กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.8 เป็นโสด รองลงมาร้อยละ 42.0 สมรส ร้อยละ 3.3 เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง และน้อยที่สุดร้อยละ 3 แยกกันอยู่

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาร้อยละ 23.6 สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 17.9 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 11.4 สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญา ร้อยละ 9.5 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และน้อยที่สุดร้อยละ 0.5 สำเร็จการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ลักษณะของที่พักอาศัย สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	90	24.4
หญิง	279	75.6
รวม	369	100.0
<u>อายุ</u>		
น้อยกว่า 20 ปี	10	2.7
20 – 29 ปี	219	59.3
30 – 39 ปี	103	27.9
มากกว่า 39 ปี	37	10.0
รวม	369	100.0
<u>ลักษณะของที่พักอาศัย</u>		
บ้านตนเอง	70	19.0
บ้านพ่อแม่	80	21.7
บ้านญาติ	16	4.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
หอพักที่บริษัทจัดให้	49	13.3
หอพักเช่า/บ้านเช่า	154	41.7
รวม	369	100.0
<u>สถานภาพสมรส</u>		
โสด	191	51.8
สมรส	155	42.0
หม้าย/หย่าร้าง	12	3.3
แยกกันอยู่	11	3.0
รวม	369	100.0
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ประถมศึกษา	87	23.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	35	9.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า	137	37.1
อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	42	11.4
ปริญญาตรี	66	17.9
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.5
รวม	369	100.0

1.2 ตำแหน่งงาน อายุงาน ลักษณะการจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และช่วงเวลาการทำงาน

ตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนมากร้อยละ 61.2 เป็นพนักงานฝ่ายผลิต รองลงมา ร้อยละ 14.6 เป็นพนักงานสำนักงาน ร้อยละ 3.5 เป็นหัวหน้ากะ/รองหัวหน้าแผนก ร้อยละ 3.3 เป็นพนักงานฝ่ายช่าง ร้อยละ 8.9 เป็นพนักงานด้านอื่นๆ และน้อยที่สุดร้อยละ 8.4 เป็นหัวหน้าแผนก

อายุงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.6 อายุงาน 1-3 ปี รองลงมา ร้อยละ 35.2 อายุงานน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 18.2 อายุงานมากกว่า 5 ปี และน้อยที่สุดร้อยละ 10 มีอายุงาน 4-5 ปี

ลักษณะการจ้าง กลุ่มตัวอย่างส่วนมากร้อยละ 66.4 เป็นการจ้างงานแบบรายวัน รองลงมาร้อยละ 24.4 เป็นการจ้างงานแบบรายเดือน ร้อยละ 7.0 เป็นการจ้างงานในด้านอื่น และน้อยที่สุดร้อยละ 2.2 เป็นการจ้างรายชั่วโมง

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.1 มีรายได้ต่ำกว่า 7,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 43.1 มีรายได้ระหว่าง 7,001-10,000 บาท ร้อยละ 2.2 มีรายได้ระหว่าง 10,001-13,000 บาท และน้อยที่สุดร้อยละ 1.6 มีรายได้สูงกว่า 13,000 บาท

ช่วงเวลาการทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.9 ทำงานในเวลาสำนักงาน รองลงมา ร้อยละ 22.8 ทำงานเป็นกะ 2 กะแบบไม่มีโอที ร้อยละ 10.8 ทำงานเป็นกะแบบมีโอที ร้อยละ 15.2 ช่วงเวลาทำงานไม่แน่นอน และน้อยที่สุดร้อยละ 1.9 ทำงานแบบกะ 3 กะ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งงาน อายุงาน
ลักษณะการจ้าง รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
และช่วงเวลาการทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ตำแหน่งงาน</u>		
พนักงานฝ่ายผลิต	226	61.2
พนักงานฝ่ายช่าง	12	3.3
พนักงานสำนักงาน	54	14.6
หัวหน้ากะ/รองหัวหน้าแผนก	13	3.5
หัวหน้าแผนก	31	8.4
อื่นๆ	33	8.9
รวม	369	100.0
<u>อายุงาน</u>		
น้อยกว่า 1 ปี	130	35.2
1 - 3 ปี	135	36.6
4 - 5 ปี	37	10.0
มากกว่า 5 ปี	67	18.2
รวม	369	100.0

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ลักษณะการจ้าง</u>		
รายชั่วโมง	8	2.2
รายวัน	245	66.4
รายเดือน	90	24.4
อื่นๆ	26	7.0
รวม	369	100.0
<u>รายได้เฉลี่ย (รวมค่าจ้างและรายได้อื่นๆ) ต่อเดือน</u>		
ต่ำกว่า 7,000 บาท	196	53.1
7,001 – 10,000 บาท	159	43.1
10,001 – 13,000 บาท	8	2.2
มากกว่า 13,000 บาท	6	1.6
รวม	369	100.0
<u>ช่วงเวลาการทำงาน</u>		
เวลาสำนักงาน	136	36.9
เป็นกะ 2 กะ (ไม่มีโอที)	84	22.8
เป็นกะ 2 กะ (มีโอที)	40	10.8
เป็นกะ 3 กะ	7	1.9
ไม่แน่นอน	56	15.2
อื่นๆ	46	12.5
รวม	369	100.0

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ

ความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายและสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย ปริญญาผลการศึกษา ดังนี้

2.1 สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย

สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย คือ สวัสดิการที่จัดขึ้นโดยมีระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่กำหนดให้นายจ้างต้องจัดให้ตามข้อกำหนดของกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการ คือ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน พระราชบัญญัติเงินทดแทน พระราชบัญญัติประกันสังคม และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษาครอบคลุมสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย ดังนี้

โรงงานมีการตรวจสุขภาพพนักงานเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 26.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 0.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการตรวจสุขภาพพนักงาน อยู่ในระดับมาก

ตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.3 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 32.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 0.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานเป็นประจำทุกปี อยู่ในระดับมาก

การซ่อมอพยพพนักงานเพื่อป้องกันเหตุไฟไหม้ในโรงงาน ปีละ 2 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 37.4 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 1.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการซ่อมอพยพพนักงานเพื่อป้องกันเหตุไฟไหม้ อยู่ในระดับมาก

สถานที่ทำงานมีความปลอดภัยจากสารเคมี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.7 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 42.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 1.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านสถานที่ทำงานมีความปลอดภัยจากสารเคมี อยู่ในระดับมาก

ถึงดับเพลิงอยู่ประจำในทุกห้องทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.7 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 29.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 3.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดให้มีถึงดับเพลิง อยู่ในระดับมาก

ห้องพยาบาลมีความสะดวกต่อการเข้าใช้บริการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.3 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 38.8 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 1.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านความสะดวกต่อการเข้าใช้บริการในห้องพยาบาล อยู่ในระดับมาก

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตรวจสอบความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.1 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 40.1 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 2.2

เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานตรวจสอบความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน อยู่ในระดับมาก

โรงงานจัดน้ำดื่มที่สะอาดให้พนักงานอย่างเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.7 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 39.6 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดน้ำดื่มที่สะอาดให้พนักงานดื่ม อยู่ในระดับมาก

แพทย์มาตรวจรักษาพนักงานอย่างเพียงพอเป็นครั้งคราว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.2 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 43.1 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีแพทย์มาตรวจรักษาอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

ยาในโรงพยาบาลมีเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.1 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 44.4 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 0.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านยาในโรงพยาบาลมีเพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง

เจ้าหน้าที่พยาบาลประจำในโรงพยาบาลทุกช่วงเวลาทำงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.1 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 38.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.1 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำในโรงพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง

โรงงานจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้กับพนักงานแต่ละคนอย่างเพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.9 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 38.5 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 1.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้กับพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง

พนักงานมีความรู้ในการใช้ถังดับเพลิงที่มีอยู่ในโรงงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.3 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.4 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 6.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีความรู้ในการใช้ถังดับเพลิงที่มีอยู่ในโรงงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ห้องส้วมมีเพียงพอต่อความต้องการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.1 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.5 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 5.1 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีห้องส้วมที่เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง

ห้องอาบน้ำมีเพียงพอต่อความต้องการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ร้อยละ 28.7 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 20.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด และร้อยละ 2.4 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการมีห้องอาบน้ำที่เพียงพออยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมของสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานมีการตรวจสอบสุขภาพพนักงานเป็นประจำทุกปี	14.1 (52)	55.0 (203)	26.3 (97)	4.1 (15)	0.5 (2)	3.78	0.75	มาก
ตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานเป็นประจำทุกปี	9.2 (34)	55.3 (204)	32.5 (120)	2.7 (10)	0.3 (1)	3.70	0.68	มาก
การซ่อมอพยพพนักงานเพื่อป้องกันเหตุไฟไหม้ในโรงงาน ปีละ 2 ครั้ง	10.6 (39)	45.0 (166)	37.4 (138)	5.1 (19)	1.9 (7)	3.57	0.82	มาก
สถานที่ทำงานมีความปลอดภัยจากสารเคมี	6.0 (22)	47.7 (176)	42.3 (156)	2.7 (10)	1.4 (5)	3.54	0.71	มาก
ถังดับเพลิงอยู่ประจำในทุกห้องทำงาน	10.6 (39)	47.7 (176)	29.5 (109)	8.9 (33)	3.3 (12)	3.53	0.91	มาก
ห้องพยาบาลมีความสะดวกต่อการเข้าใช้บริการ	7.3 (27)	45.3 (167)	38.8 (143)	7.3 (27)	1.4 (5)	3.50	0.79	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบความปลอดภัยในสถานที่ทำงานเป็นประจำ	8.4 (31)	43.1 (159)	40.1 (148)	6.2 (23)	2.2 (8)	3.49	0.82	มาก
โรงงานจัดน้ำดื่มที่สะอาดให้พนักงานอย่างเพียงพอ	5.4 (20)	44.7 (165)	39.6 (146)	7.3 (27)	3.0 (11)	3.42	0.82	มาก
แพทย์มาตรวจรักษาพนักงานเป็นครั้งคราวอย่างเหมาะสม	4.6 (17)	43.1 (159)	44.2 (163)	5.1 (19)	3.0 (11)	3.41	0.78	มาก
ยาในห้องพยาบาลมีเพียงพอ	1.4 (5)	44.4 (164)	46.1 (170)	7.9 (29)	0.3 (1)	3.39	0.66	ปานกลาง
เจ้าหน้าที่พยาบาลประจำอยู่ในห้องพยาบาลทุกช่วงเวลาทำงาน	4.3 (16)	46.1 (170)	38.2 (141)	7.3 (27)	4.1 (15)	3.39	0.84	ปานกลาง
โรงงานจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายให้กับพนักงานแต่ละคนอย่างเพียงพอ	3.5 (13)	38.5 (142)	46.9 (173)	9.8 (36)	1.4 (5)	3.33	0.75	ปานกลาง
พนักงานมีความรู้ในการใช้ถังดับเพลิงที่มีอยู่ในโรงงาน	6.8 (25)	31.4 (116)	45.3 (167)	10.3 (38)	6.2 (23)	3.22	0.94	ปานกลาง
ห้องส้วมมีเพียงพอต่อความต้องการ	4.9 (18)	28.5 (105)	50.1 (185)	11.4 (42)	5.1 (19)	3.17	0.88	ปานกลาง
ห้องอาบน้ำมีเพียงพอต่อความต้องการ	2.4 (9)	8.1 (30)	28.7 (106)	13.0 (48)	47.7 (176)	2.05	1.14	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม						3.42	0.47	มาก

2.2 สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย

สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย คือ สวัสดิการที่นายจ้างจัดขึ้นแก่ลูกจ้างของตน นอกเหนือจากที่กฎหมายหรือพระราชบัญญัติต่างๆ กำหนดบังคับให้นายจ้างต้องจัดให้กับพนักงาน/ลูกจ้าง ดังนั้น สวัสดิการที่นอกเหนือกฎหมายนี้ จึงเป็นสวัสดิการที่นายจ้างเต็มใจจัดไว้เพื่อประโยชน์ของพนักงาน ประกอบด้วย

1) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ

2) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม

1) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ

สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สวัสดิการที่สามารถตีค่าเป็นตัวเงินหรือจ่ายให้ในรูปตัวเงินได้ เช่น รถรับส่ง เครื่องแบบ ที่อยู่อาศัย เงินช่วยเหลือเมื่อออกจากงาน ทุนการศึกษาบุตร เป็นต้น ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษา ดังนี้

โรงงานให้การอบรมพนักงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.7 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 32.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 2.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการอบรมพนักงาน อยู่ในระดับมาก

โรงงานมีนโยบายสนับสนุนให้พนักงานได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.0 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 29.0 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.6 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการสนับสนุนให้พนักงานได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อยู่ในระดับมาก

โรงงานมีการประกันสุขภาพให้พนักงานทุกระดับ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.9 รองลงมา เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.2 และร้อยละ 4.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการประกันสุขภาพ อยู่ในระดับมาก

โรงงานมีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับพนักงานที่ประสบปัญหาทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.4 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 35.8 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 5.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านสวัสดิการกู้เงินฉุกเฉินดอกเบี้ยต่ำ อยู่ในระดับปานกลาง

รถรับ/ส่งพนักงานมีเพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.4 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.0 เห็นด้วยมาก และ ร้อยละ 2.4 เห็นด้วยมากที่สุด

โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านรถรับ/ส่งพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง

โรงงานมีการประกันชีวิตให้พนักงานทุกระดับ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.3 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.1 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 10.0 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการประกันชีวิต อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าจ้างหรือเงินเดือนเหมาะสมกับงานที่ทำ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 61.0 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 1.1 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านค่าจ้างและเงินเดือน อยู่ในระดับปานกลาง

โรงงานช่วยเหลือพนักงานที่บุคคลในครอบครัวเสียชีวิตหรือเจ็บป่วย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.0 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 32.5 เห็นด้วยมาก และ ร้อยละ 3.3 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการช่วยเหลือครอบครัวพนักงานที่เสียชีวิตและเจ็บป่วย อยู่ในระดับปานกลาง

การปรับขึ้นค่าจ้างหรือเงินเดือนพิจารณาตามผลงานของพนักงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.6 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 1.9 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการปรับขึ้นค่าจ้างหรือเงินเดือน อยู่ในระดับปานกลาง

โรงงานมีการแจกทุนการศึกษาให้กับพนักงานเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.8 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.5 และร้อยละ 4.1 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการให้ทุนการศึกษากับพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง

ชุดพนักงานที่โรงงานจัดให้เพียงพอต่อความต้องการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.1 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.2 เห็นด้วยน้อย และ ร้อยละ 1.4 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านชุดพนักงานที่โรงงานจัดให้ อยู่ในระดับปานกลาง

รายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.7 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.7 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 1.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง

บ้านพักที่โรงงานจัดให้เพียงพอต่อพนักงานที่จะเข้าพัก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.8 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.8 เห็นด้วยมาก และ ร้อยละ 0.8 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดบ้านพักพนักงาน อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมของสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ
กฎหมายด้านเศรษฐกิจ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานมีการอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่อง	11.9 (44)	47.7 (176)	32.5 (120)	5.7 (21)	2.2 (8)	3.62	0.84	มาก
โรงงานมีการสนับสนุนให้พนักงานมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	17.6 (65)	42.0 (155)	29.0 (107)	6.8 (25)	4.6 (17)	3.61	1.00	มาก
โรงงานมีการประกันสุขภาพให้พนักงานทุกระดับ	17.9 (66)	37.9 (140)	32.2 (119)	7.0 (26)	4.9 (18)	3.57	1.01	มาก
โรงงานมีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับพนักงานที่ประสบปัญหาทางการเงิน	6.2 (23)	44.4 (164)	35.8 (132)	7.9 (29)	5.7 (21)	3.38	0.92	ปานกลาง
รถรับ/ส่งพนักงานเพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน	2.4 (9)	36.0 (133)	43.4 (160)	14.6 (54)	3.5 (13)	3.19	0.84	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานมีการประกันชีวิตให้พนักงานทุกระดับ	10.0 (37)	30.1 (111)	33.3 (123)	11.7 (43)	14.9 (55)	3.09	1.18	ปานกลาง
ค่าจ้างหรือเงินเดือนเหมาะสมกับงานที่ทำ	1.1 (4)	23.0 (85)	61.0 (225)	12.7 (47)	2.2 (8)	3.08	0.69	ปานกลาง
โรงงานช่วยเหลือพนักงานที่บุคคลในครอบครัวเสียชีวิตหรือเจ็บป่วย	3.3 (12)	32.5 (120)	39.0 (144)	18.7 (69)	6.5 (24)	3.07	0.93	ปานกลาง
การปรับขึ้นค่าจ้างหรือเงินเดือนพิจารณาตามผลงานของพนักงาน	1.9 (7)	29.0 (107)	43.6 (161)	18.2 (67)	7.3 (27)	3.00	0.91	ปานกลาง
โรงงานมีการแจกทุนการศึกษาให้กับพนักงานเป็นประจำทุกปี	4.1 (15)	29.5 (109)	35.8 (132)	16.5 (61)	14.1 (52)	2.93	1.08	ปานกลาง
ชุดพนักงานที่โรงงานจัดให้เพียงพอต่อความต้องการ	1.4 (5)	19.5 (72)	50.1 (185)	22.2 (82)	6.8 (25)	2.86	0.85	ปานกลาง
รายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบัน	0.0 (0)	11.7 (43)	57.7 (213)	28.7 (106)	1.9 (7)	2.79	0.66	ปานกลาง
บ้านพักที่โรงงานจัดให้เพียงพอต่อพนักงานที่จะเข้าพัก	0.8 (3)	22.8 (84)	42.8 (158)	18.2 (67)	15.4 (57)	2.75	1.00	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.16	0.55	ปานกลาง

2) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม

สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม หมายถึง สวัสดิการที่ถือเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก การบำรุงขวัญและกำลังใจ การให้ค่าปรึกษา นันทนาการ กีฬา ต่างๆ ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษา ดังนี้

โรงงานจัดงานเลี้ยงให้พนักงานเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.1 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 32.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 0.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดงานเลี้ยงให้พนักงาน อยู่ในระดับมาก

โรงงานจัดแข่งขันกีฬาภายในขึ้นทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.5 เห็นด้วยมาก รองลงมาร้อยละ 32.8 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดแข่งขันกีฬาภายใน อยู่ในระดับมาก

พนักงานเข้าปรึกษาหารือกับหัวหน้างานได้อย่างสะดวก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.2 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 36.3 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการปรึกษาหารือกับหัวหน้างาน อยู่ในระดับปานกลาง

การเลื่อนตำแหน่งพิจารณาความรู้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 47.2 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 34.1 เห็นด้วยมาก และ ร้อยละ 2.4 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการเลื่อนตำแหน่ง อยู่ในระดับปานกลาง

โรงงานจัดนำเที่ยวต่างจังหวัดเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.3 เห็นด้วยปานกลาง รองลงมาร้อยละ 24.1 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 4.1 เห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดนำเที่ยวต่างจังหวัด อยู่ในระดับน้อย

โรงงานจัดสถานที่ออกกำลังกายได้อย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.4 เห็นด้วยน้อย รองลงมาร้อยละ 34.1 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 7.6 เห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการด้านการจัดสถานที่ออกกำลังกาย อยู่ในระดับน้อย

ภาพรวมของสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานจัดงานเลี้ยงให้พนักงานเป็นประจำทุกปี	13.3 (49)	50.1 (185)	32.2 (119)	4.1 (15)	0.3 (1)	3.72	0.75	มาก
โรงงานจัดแข่งขันกีฬาภายใน ขึ้นทุกปี	11.9 (44)	41.5 (153)	32.8 (121)	9.5 (35)	4.3 (16)	3.47	0.97	มาก
พนักงานเข้าปรีกษาหารือกับหัวหน้างานได้อย่างสะดวก	4.1 (15)	36.3 (134)	47.2 (174)	9.5 (35)	3.0 (11)	3.29	0.81	ปานกลาง
การเลื่อนตำแหน่งพิจารณาความรู้ความสามารถของพนักงานเป็นหลัก	2.4 (9)	34.1 (126)	47.2 (174)	10.6 (39)	5.7 (21)	3.17	0.86	ปานกลาง
โรงงานจัดนำเที่ยวต่างจังหวัดเป็นประจำทุกปี	4.1 (15)	13.3 (49)	33.3 (123)	24.1 (89)	25.2 (93)	2.47	1.12	น้อย
โรงงานจัดสถานที่ออกกำลังกายไว้เหมาะสม	0.0 (0)	7.6 (28)	34.1 (126)	34.4 (127)	23.8 (88)	2.25	0.90	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม						3.07	0.58	ปานกลาง

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจและสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
ด้านเศรษฐกิจและสังคม

สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านเศรษฐกิจ	3.16	0.55	ปานกลาง
ด้านสังคม	3.07	0.58	ปานกลาง
รวม	3.13	0.51	ปานกลาง

สรุปภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับทั้ง 2 ด้านพบว่า สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย อยู่ในระดับมาก และสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีผลรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการทั้ง 2 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการทั้ง 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย และสวัสดิการ
ที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	3.42	0.47	มาก
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	3.13	0.51	ปานกลาง
รวม	3.27	0.49	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ความต้องการสวัสดิการ

ความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ จะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ ความต้องการต่างๆ ของพนักงาน แบ่งออกได้เป็นระดับต่างๆ กัน ซึ่งความต้องการที่จำเป็นของพนักงานโดยทั่วไป จะถูกแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

- 3.1) ความต้องการด้านกายภาพ
- 3.2) ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง
- 3.3) ความต้องการด้านสังคม
- 3.4) ความต้องการด้านการยอมรับนับถือ
- 3.5) ความต้องการด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษาครอบคลุมสวัสดิการที่พนักงานต้องการทั้ง 5 ด้าน ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

3.1 ความต้องการด้านกายภาพ

ความต้องการทางกายภาพ (Basic Physiological Needs) ได้แก่ ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว จะแสวงหาความต้องการด้านอื่นต่อไป โดยได้ตั้งข้อคำถามดังนี้

ห้องทำงานมีความสะอาดมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.2 ต้องการมาก รองลงมา ร้อยละ 26.3 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 1.4 ต้องการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการมีห้องทำงานสะอาด อยู่ในระดับมาก

การทำงานล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.6 ต้องการมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 32.2 ต้องการมาก และร้อยละ 1.6 ต้องการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการทำงานล่วงเวลา อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรมีสวัสดิการเงินกู้ระยะยาวสำหรับพนักงานที่ทำงานเกิน 5 ปี กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 36.9 ต้องการมาก รองลงมา ร้อยละ 35.2 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 2.2 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินกู้ระยะยาวสำหรับพนักงานที่ทำงานเกิน 5 ปี อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรขยายโรงอาหารให้กว้างขึ้นกว่าเดิม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.1 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 33.1 ต้องการมาก และ ร้อยละ 1.4 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการขยายโรงอาหารให้เพียงพออยู่ในระดับมาก

ร้านอาหารภายในโรงงานควรมีเพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 36.0 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 34.7 ต้องการมาก และ ร้อยละ 2.2 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการเพิ่มร้านอาหารภายในโรงงานให้เพียงพออยู่ในระดับมาก

โรงงานควรมีสวัสดิการกู้เงินระยะสั้นดอกเบี้ยต่ำสำหรับพนักงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.8 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 31.2 ต้องการมาก และร้อยละ 3.0 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านกู้เงินระยะสั้นดอกเบี้ยต่ำ อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรจัดน้ำดื่มสะอาดให้พนักงานเพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 47.2 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 27.4 ต้องการปานกลาง และ ร้อยละ 0.3 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการจัดน้ำดื่มสะอาดให้เพียงพออยู่ในระดับมาก

จำนวนรถรับ-ส่งพนักงานควรมีเพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.1 ต้องการมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 35.2 ต้องการปานกลาง และร้อยละ 1.6 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการให้เพิ่มจำนวนรถรับ-ส่งมากขึ้น อยู่ในระดับมาก

โรงงานจัดบ้านพักพนักงานมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.7 ต้องการปานกลาง รองลงมาร้อยละ 29.0 ต้องการมากที่สุด และ ร้อยละ 2.7 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการจัดบ้านพักพนักงานให้มากขึ้น อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมของความต้องการสวัสดิการด้านกายภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านกายภาพอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามความต้องการสวัสดิการด้านกายภาพ

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ความต้องการให้ห้อง ทำงานมีความสะอาด มากขึ้น	26.3 (97)	51.2 (189)	21.1 (78)	1.4 (5)	0.0 (0)	4.02	0.72	มาก
ความต้องการทำงาน ล่วงเวลาเพื่อเพิ่มรายได้	36.6 (135)	32.2 (119)	27.4 (101)	1.6 (6)	2.2 (8)	3.99	0.95	มาก
โรงงานควรมีสวัสดิการ เงินกู้ระยะยาว สำหรับ พนักงานที่ทำงานเกิน 5 ปี	35.2 (130)	36.9 (136)	21.7 (80)	4.1 (15)	2.2 (8)	3.99	0.96	มาก
โรงงานควรขยายโรง อาหารให้กว้างขึ้นกว่าเดิม	37.1 (137)	33.1 (122)	22.2 (82)	6.2 (23)	1.4 (5)	3.98	0.98	มาก
ร้านอาหารภายในโรงงาน ควรมีมากขึ้น	36.0 (133)	34.7 (128)	22.5 (83)	4.6 (17)	2.2 (8)	3.98	0.98	มาก
โรงงานควรมีสวัสดิการ กู้เงินระยะสั้น ดอกเบี้ยต่ำ สำหรับพนักงาน	31.2 (115)	38.8 (143)	22.5 (83)	4.6 (17)	3.0 (11)	3.91	0.99	มาก
โรงงานควรจัดน้ำดื่ม สะอาดให้พนักงานเพิ่มขึ้น	22.2 (82)	47.2 (174)	27.4 (101)	3.0 (11)	0.3 (1)	3.88	0.79	มาก
จำนวนรถรับ-ส่งพนักงาน ควรเพิ่มขึ้น	22.8 (84)	37.1 (137)	35.2 (130)	3.3 (12)	1.6 (6)	3.76	0.89	มาก
ความต้องการให้โรงงานมี บ้านพักพนักงานมากขึ้น	29.0 (107)	27.6 (102)	34.7 (128)	6.0 (22)	2.7 (10)	3.74	1.02	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.92	0.61	มาก

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง

ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or Safety Needs) เป็นความต้องการในขั้นที่สูงขึ้น คือ ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ต้องการได้รับความคุ้มครองจากอันตรายทั้งปวง ทั้งนี้หลังจากเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร สิ่งที่ต้องการคือ หลักประกันความปลอดภัยและความมั่นคง ในรูปของค้ำประกันสัญญาจากนายจ้างในรูปผลตอบแทนให้ระยะยาว โดยได้ตั้งข้อคำถาม ดังนี้

โรงงานควรมีเงินกองทุนช่วยเหลือครอบครัวพนักงานที่เสียชีวิต โดยให้พนักงานมีส่วนร่วมในการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนฯ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.1 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 27.9 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 1.1 ต้องการน้อยและน้อยที่สุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านเงินกองทุนช่วยเหลือครอบครัวพนักงาน อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพด้วยการหักเงินเดือนพนักงานสมทบ และคืนให้พนักงานทั้งหมดพร้อมดอกเบี่ยตอนลาออกหรือเกษียณอายุ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.0 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 34.1 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 2.7 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อยู่ในระดับมาก

การตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานเป็นประจำ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.2 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 25.5 ต้องการปานกลาง และร้อยละ 0.5 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน อยู่ในระดับมาก

การเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลควรได้รับความสะดวกกว่าปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.7 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 31.2 ต้องการปานกลาง และร้อยละ 0.8 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านความสะดวกในการเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่พยาบาลในโรงพยาบาลมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.3 ต้องการปานกลาง รองลงมาร้อยละ 35.2 ต้องการมาก และร้อยละ 2.4 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านเจ้าหน้าที่พยาบาลในโรงพยาบาลมีเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในการทำงาน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความต้องการสวัสดิการด้านความปลอดภัย
และความมั่นคงในการทำงาน

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานควรมีเงินกองทุนช่วยเหลือครอบครัว พนักงานที่เสียชีวิตโดยให้พนักงานมีส่วนร่วมในการส่งเงินสมทบเข้ากองทุนฯ	27.9 (103)	43.1 (159)	26.8 (99)	1.1 (4)	1.1 (4)	3.96	0.83	มาก
โรงงานควรมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ด้วยการหักเงินเดือนพนักงานสมทบและคืนให้พนักงานทั้งหมดพร้อมดอกเบี้ยตอนลาออกหรือเกษียณอายุ	34.1 (126)	36.0 (133)	20.9 (77)	6.2 (23)	2.7 (10)	3.93	1.02	มาก
ความต้องการให้มีการตรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงงานเป็นประจำ	18.7 (69)	54.2 (200)	25.5 (94)	1.1 (4)	0.5 (2)	3.89	0.72	มาก
การเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลควรได้รับความสะดวกกว่าปัจจุบัน	18.2 (67)	44.7 (165)	31.2 (115)	5.1 (19)	0.8 (3)	3.74	0.84	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานควรเพิ่มเจ้าหน้าที่พยาบาลในห้องพยาบาลมากขึ้น	20.1 (74)	35.2 (130)	36.3 (134)	6.0 (22)	2.4 (9)	3.64	0.94	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.83	0.67	มาก

3.3 ความต้องการด้านสังคม

ความต้องการด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) คือความต้องการในการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ อยากจะคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งต้องการมิตรภาพและความเห็นใจจากกลุ่มเพื่อนฝูง อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของสมาชิกหรือหมู่คนในสังคม ความต้องการในขั้นนี้จึงเป็นความต้องการในด้านจิตใจมากกว่า โดยได้ตั้งข้อคำถามดังนี้

โรงงานควรจัดสถานที่พักผ่อนให้กับพนักงานเป็นสัดส่วน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.8 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 30.6 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 2.4 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านสถานที่พักผ่อนมีความเป็นสัดส่วน อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรจัดงานเลี้ยงให้กับพนักงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.8 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 26.3 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 1.6 ต้องการน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการจัดงานเลี้ยงประจำปี อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นเป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.8 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 36.0 ต้องการปานกลาง และร้อยละ 1.1 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการแข่งขันกีฬาภายใน อยู่ในระดับมาก

โรงงานจัดสถานที่ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.3 ต้องการปานกลาง รองลงมาร้อยละ 30.1 ต้องการมาก และร้อยละ 1.9 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านสถานที่ออกกำลังกาย อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรจัดให้พนักงานและครอบครัวไปเที่ยวต่างจังหวัด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.0 ต้องการปานกลาง รองลงมาร้อยละ 31.4 ต้องการมาก และร้อยละ 2.4 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการจัดนำเที่ยวพร้อมครอบครัว อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านสังคม อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความต้องการสวัสดิการด้านสังคม

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานควรจัดสถานที่พักผ่อนให้กับพนักงานเป็นสัดส่วน	30.6 (113)	39.8 (147)	23.3 (86)	3.8 (14)	2.4 (9)	3.92	0.95	มาก
โรงงานควรจัดงานเลี้ยงให้กับพนักงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	26.3 (97)	42.8 (158)	26.3 (97)	1.6 (6)	3.0 (11)	3.88	0.92	มาก
โรงงานควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นเป็นประจำทุกปี	18.2 (67)	42.8 (158)	36.0 (133)	1.9 (7)	1.1 (4)	3.75	0.80	มาก
ความต้องการให้โรงงานจัดสถานที่ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น	22.8 (84)	30.1 (111)	42.3 (156)	3.0 (11)	1.9 (7)	3.69	0.92	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
โรงงานควรจัดให้พนักงานและครอบครัวไปเที่ยวต่างจังหวัด	23.6 (87)	31.4 (116)	35.0 (129)	7.6 (28)	2.4 (9)	3.66	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						3.79	0.65	มาก

3.4 ความต้องการด้านการยอมรับนับถือ

ความต้องการการนับถือ หรือความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการในขั้นนี้ ประกอบด้วยความต้องการให้ยอมรับในความสามารถ ความรู้ ความต้องการในระดับนี้จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของตนเอง เป็นความต้องการที่มีฐานะที่เด่นและได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรืออยากที่จะให้บุคคลอื่นสรรเสริญ หรือนับหน้าถือตา โดยได้ตั้งข้อคำถามดังนี้

โรงงานควรให้สิทธิกับพนักงานในการซื้อสินค้าของโรงงานในราคาถูก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 37.9 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 36.3 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 0.8 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการให้สิทธิพนักงานในการซื้อสินค้าของโรงงานราคาถูก อยู่ในระดับมาก

ความต้องการให้โรงงานจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.9 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 29.5 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 0.5 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการทำงาน อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรประกาศกิตติคุณในกับพนักงานดีเด่นมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.3 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 32.2 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 1.1 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการประกาศกิตติคุณในกับพนักงานมากขึ้น อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านการยอมรับนับถือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามความต้องการสวัสดิการด้านการยอมรับนับถือ

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
โรงงานควรให้สิทธิกับ พนักงานในการซื้อสินค้า ของโรงงานในราคาถูก	36.3 (134)	37.9 (140)	22.0 (81)	3.0 (11)	0.8 (3)	4.06	0.88	มาก
ความต้องการให้โรงงาน จัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ ในการทำงานให้กับ พนักงาน	29.5 (109)	43.9 (162)	24.9 (92)	1.1 (4)	0.5 (2)	4.01	0.79	มาก
โรงงานควรจัดประกาศ กิตติคุณในกับพนักงาน ดีเด่นมากขึ้น	32.2 (119)	36.3 (134)	27.9 (103)	2.4 (9)	1.1 (4)	3.96	0.89	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						4.01	0.75	มาก

3.5 ความต้องการด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน

ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization or Self Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปแต่ละบุคคลในการทำให้เป้าหมายที่ตนคาดหวังประสบความสำเร็จ ความต้องการที่อยากจะทำให้อะไรให้สำเร็จตามความนึกคิดภายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองของความต้อการทั้งสิ้นขึ้นครอบถ้วน เช่น ความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้งด้านความคิดและการสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยได้ตั้งข้อคำถามดังนี้

พนักงานควรได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.0 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 37.9 ต้องการมาก และร้อยละ 0.3 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการสนับสนุนให้พนักงานศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อยู่ในระดับมาก

โรงงานควรให้ทุนการศึกษากับพนักงาน เป็นประจำทุกปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 44.4 ต้องการมาก รองลงมาร้อยละ 29.0 ต้องการมากที่สุด และร้อยละ 1.4 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการให้ทุนการศึกษากับพนักงาน อยู่ในระดับมาก

พนักงานควรมีโอกาสได้ไปศึกษา/ดูงานยังต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.8 ต้องการมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 29.8 ต้องการปานกลาง และร้อยละ 2.7 ต้องการน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านการให้โอกาสพนักงานไปศึกษา/ดูงานยังต่างประเทศ อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมของความต้องการสวัสดิการด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความต้องการสวัสดิการด้านความสำเร็จ
ในชีวิตการทำงาน

ข้อความ	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
พนักงานควรได้รับการ สนับสนุนให้ศึกษาต่อใน ระดับที่สูงขึ้น	39.0 (144)	37.9 (140)	19.8 (73)	3.0 (11)	0.3 (1)	4.12	0.84	มาก
โรงงานควรให้ทุนการศึกษา กับพนักงาน เป็นประจำทุกปี	29.0 (107)	44.4 (164)	23.0 (85)	2.2 (8)	1.4 (5)	3.98	0.85	มาก
ความต้องการให้พนักงาน มีโอกาสได้ไปศึกษาดูงาน ยังต่างประเทศ	35.8 (132)	28.5 (105)	29.8 (110)	3.3 (12)	2.7 (10)	3.91	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						4.02	0.75	มาก

เมื่อพิจารณาภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งด้าน ภายนอก ด้านความปลอดภัย และความมั่นคงในการทำงาน ด้านสังคม ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

ภาพรวมความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

ความต้องการสวัสดิการ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
ความต้องการด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน	4.02	0.75	มาก
ความต้องการด้านการยอมรับนับถือ	4.01	0.75	มาก
ความต้องการด้านกายภาพ	3.92	0.61	มาก
ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในการทำงาน	3.83	0.67	มาก
ความต้องการด้านสังคม	3.79	0.65	มาก
รวม	3.90	0.56	มาก

ส่วนที่ 4 ลำดับความต้องการสวัสดิการ

ผู้ศึกษาได้ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกจัดลำดับ ความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ เพียง 5 ด้าน จำนวน 22 ข้อ คือ เงินช่วยเหลือค่าครองชีพ เงินค่าเบี้ยขยัน เงินค่าอาหาร บ้านพักพนักงาน รถรับ-ส่งพนักงาน เงินกู้ระยะสั้น เงินช่วยเหลือพนักงานกรณีฉุกเฉิน เงินกู้ระยะยาว การตรวจสุขภาพแวดล้อมภายในโรงงาน การประกันชีวิต การประกันสุขภาพ การรักษาพยาบาล การจัดงานรื่นเริงประจำปี การจัดงานเที่ยวต่างจังหวัด การแข่งขันกีฬา การจัดสถานที่เล่นกีฬา สิทธิซื้อสินค้าหรือบริการของโรงงานในราคาพิเศษ การประกาศกิตติคุณให้กับพนักงาน การอบรมเพิ่มทักษะ การให้ทุนการศึกษาพนักงาน การศึกษาดูงานในประเทศ และการศึกษาดูงานในต่างประเทศ เป็นต้น

จากการศึกษา พบว่า ความต้องการสวัสดิการที่มีพนักงานมีความต้องการอันดับแรก ได้แก่ ด้านเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ อันดับที่สองด้านเงินค่าเบี้ยขยัน อันดับที่สามด้านการประกัน

ชีวิต อันดับที่สูงด้านเงินช่วยเหลือฉุกเฉิน และอันดับสุดท้ายด้านบ้านพักพนักงาน จำนวนร้อยละ 75.8, 28.5, 15.1, 10.3 และ 4.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ของลำดับความต้องการสวัสดิการ

ลำดับ ความต้องการ	สวัสดิการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ด้านเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ	219	75.8
2	ด้านเงินค่าเบี้ยขยัน	144	28.5
3	ด้านการประกันชีวิต	139	15.1
4	ด้านเงินช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน	116	10.3
5	ด้านบ้านพักพนักงาน	94	4.5

ส่วนที่ 5 การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

ข้อมูลทั่วไป กับการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงาน

การศึกษา แนวทางการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ลักษณะที่พักอาศัย สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อายุงาน ลักษณะการจ้าง รายได้ และช่วงเวลาทำงาน กับความคิดเห็นต่อสวัสดิการ ตามกฎหมายและนอกเหนือกฎหมาย และความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ 5 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในการทำงาน ด้านสังคม ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ด้วย t-test และ F-test ผลการศึกษาเปรียบเทียบมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 เพศ

5.1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ กับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ ตามกฎหมาย เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย					
ชาย	90	3.43	0.48	0.343	0.732
หญิง	279	3.41	0.47		

5.1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ กับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย					
ชาย	90	3.19	0.52	1.176	0.240
หญิง	279	3.12	0.50		

5.1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ กับความต้องการสวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเพศที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการ
สวัสดิการของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
<u>ความต้องการสวัสดิการ</u>					
ชาย	90	3.79	0.70	2.203	0.028*
หญิง	279	3.94	0.50		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อายุ

5.2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ ตามกฎหมาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างช่วงอายุมากกว่า 39 ปี เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 รองลงมาช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และช่วงอายุ 20 -29 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.37 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.18 -4.19)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายจำแนกตามอายุ

รายการ	อายุ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	น้อยกว่า 20 ปี	23	3.48	0.51
	20 ปี – 29 ปี	206	3.37	0.46
	30 ปี – 39 ปี	103	3.42	0.46
	มากกว่า 39 ปี	37	3.66	0.48
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.19

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายจำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.654	0.885	4.032	0.008*
	ภายในกลุ่ม	365	80.090	0.219		
	รวม	368	82.744			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุมากกว่า 39 ปีเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 รองลงมาช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และช่วงอายุ ระหว่าง 20 ปี -29 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.08 เมื่อทำการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมี ความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.20-4.21)

ตารางที่ 4.20

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย จำแนกตามอายุ

รายการ	อายุ	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	น้อยกว่า 20 ปี	10	3.19	0.46
	20 ปี – 29 ปี	206	3.08	0.51
	30 ปี – 39 ปี	103	3.14	0.45
	มากกว่า 39 ปี	37	3.39	0.60
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.21

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย จำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.197	10.66	4.157	0.006*
	ภายในกลุ่ม	365	93.575	0.256		
	รวม	368	96.772			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 20-29 ปี มีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาช่วงอายุระหว่าง 30-39 ปี และช่วงอายุมากกว่า 39 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.83 และ ช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.56 และ เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.22-4.23)

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

รายการ	อายุ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	น้อยกว่า 20 ปี	10	3.56	0.61
	20 – 29 ปี	206	3.95	0.59
	30 – 39 ปี	103	3.83	0.48
	มากกว่า 39 ปี	37	3.83	0.61
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.23
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความต้องการสวัสดิการ
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.236	0.412	1.290	0.278
	ภายในกลุ่ม	365	116.525	0.319		
	รวม	368	117.760			

5.3 ลักษณะของที่พักอาศัย

5.3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะของที่พักอาศัยกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 รองลงมา ลักษณะของที่พักอาศัยเป็นหอพักที่บริษัทจัดให้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และลักษณะที่พัkb้านญาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.04 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าลักษณะของที่พักอาศัยที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.24-4.25)

ตารางที่ 4.24
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย จำแนกตาม
ลักษณะของที่พักอาศัย

รายการ	ลักษณะของที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	บ้านตนเอง	70	3.53	0.49
	บ้านพ่อแม่	80	3.43	0.46
	บ้านญาติ	16	3.04	0.42
	หอพักที่บริษัทจัดให้	49	3.51	0.44
	หอพักเช่า/บ้านเช่า	154	3.38	0.46
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.25
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายจำแนกตาม
ลักษณะของที่พักอาศัย

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.814	0.954	4.398	0.002*
	ภายในกลุ่ม	365	78.930	0.217		
	รวม	368	82.744			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะที่พำนักอาศัยกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พำนักอาศัยเป็นหอพักที่บริษัทจัดให้ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 รองลงมาลักษณะที่พำนักอาศัยเป็นบ้านพักตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และลักษณะที่พำนักอาศัยเป็นบ้านญาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.83 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าลักษณะที่พำนักที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.26-4.27)

ตารางที่ 4.26
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย จำแนกตาม
ลักษณะของที่พำนักอาศัย

รายการ	ลักษณะของที่พำนักอาศัย	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	บ้านตนเอง	70	3.18	0.49
	บ้านพ่อแม่	80	3.19	0.44
	บ้านญาติ	16	2.83	0.48
	หอพักที่บริษัทจัดให้	49	3.27	0.47
	หอพักเช่า/บ้านเช่า	154	3.07	0.55
	รวม		367	3.13

ตารางที่ 4.27

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายจำแนกตาม
ลักษณะของที่พักอาศัย

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.456	0.864	3.370	0.010*
	ภายในกลุ่ม	364	93.316	0.256		
	รวม	368	96.422			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะที่พักอาศัยกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นหอพักหรือบ้านเช่า มีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 รองลงมาลักษณะที่พักอาศัยเป็นหอพักที่บริษัทจัดให้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และลักษณะที่พักอาศัยเป็นบ้านตนเอง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.71 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าลักษณะที่พักที่ต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.28-4.29)

ตารางที่ 4.28

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตาม
ลักษณะของที่พักอาศัย

รายการ	ลักษณะของที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	บ้านตนเอง	70	3.71	0.52
	บ้านพ่อแม่	80	3.88	0.47
	บ้านญาติ	16	3.95	0.64
	หอพักที่บริษัทจัดให้	49	3.92	0.53
	หอพักเช่า/บ้านเช่า	154	3.99	0.61
	รวม	367	3.90	0.56

ตารางที่ 4.29
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตาม
ลักษณะของที่พักอาศัย

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการ สวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.937	0.984	3.148	0.015*
	ภายในกลุ่ม	364	113.823	0.313		
	รวม	368	117.760			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 สถานภาพสมรส

5.4.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 รองลงมาโสด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และหม้ายหรือหย่าร้างมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.36 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.30-4.31)

ตารางที่ 4.30
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	โสด	191	3.43	0.46
	สมรส	155	3.39	0.50
	หม้าย/หย่าร้าง	12	3.36	0.18
	แยกกันอยู่	11	3.67	0.33
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.31
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.940	0.313	1.399	0.243
	ภายในกลุ่ม	365	81.804	0.224		
	รวม	368	82.744			

5.4.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 รองลงมาโสดและสมรสเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และหม้ายหรือหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.83 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.32-4.33)

ตารางที่ 4.32
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ กฎหมาย	โสด	191	3.13	0.49
	สมรส	155	3.16	0.53
	หม้าย/หย่าร้าง	12	2.83	0.28
	แยกกันอยู่	11	3.53	0.54
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.791	0.930	3.613	0.013*
	ภายในกลุ่ม	365	93.982	0.257		
	รวม	368	96.772			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่มีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาหม้ายหรือหย่าร้าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และสมรส มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.85 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.34-4.35)

ตารางที่ 4.34

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	โสด	191	3.90	0.57
	สมรส	155	3.85	0.55
	หม้าย/หย่าร้าง	12	4.09	0.42
	แยกกันอยู่	11	4.28	0.43
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.373	0.791	2.532	0.590
	ภายในกลุ่ม	365	115.388	0.316		
	รวม	368	117.760			

5.5 ระดับการศึกษา

5.5.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมามัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.37 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.36-4.37)

ตารางที่ 4.36

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ประถมศึกษา	87	3.42	0.46
	มัธยมศึกษาตอนต้น	35	3.49	0.32
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	137	3.40	0.51
	อนุปริญญา	42	3.48	0.49
	ปริญญาตรี	66	3.37	0.44
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	3.96	0.23
	รวม	367	3.42	0.47

ตารางที่ 4.37
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามตามระดับการศึกษา

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	1.137	0.227	1.011	0.411
	ภายในกลุ่ม	363	81.607	0.225		
	รวม	368	82.744			

5.5.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รองลงมาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และอนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.93 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.38-4.39)

ตารางที่ 4.38
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	ประถมศึกษา	87	3.26	0.57
	มัธยมศึกษาตอนต้น	35	3.09	0.39
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	137	3.12	0.49
	อนุปริญญา	42	2.93	0.57
	ปริญญาตรี	66	3.13	0.44
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	3.55	0.70
	รวม		367	3.14

ตารางที่ 4.39
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามตามระดับการศึกษา

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	3.422	0.684	2.662	0.022*
	ภายในกลุ่ม	363	93.350	0.257		
	รวม	368	96.772			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.5.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และระดับปริญญาตรีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.67 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40-4.41)

ตารางที่ 4.40
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามระดับการศึกษา

รายการ	ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	ประถมศึกษา	87	3.97	0.49
	มัธยมศึกษาตอนต้น	35	4.00	0.45
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	137	3.92	0.59
	อนุปริญญา	42	3.96	0.63
	ปริญญาตรี	66	3.67	0.54
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.16	0.79
	รวม		367	3.90

ตารางที่ 4.41

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามตามระดับการศึกษา

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.422	0.884	2.832	0.016*
	ภายในกลุ่ม	363	113.339	0.312		
	รวม	368	117.760			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6 ตำแหน่งงาน

5.6.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานฝ่ายช่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 รองลงมาตำแหน่งงานอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และเป็นพนักงานสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.32 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.42-4.43)

ตารางที่ 4.42

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	พนักงานฝ่ายผลิต	226	3.39	0.46
	พนักงานฝ่ายช่าง	12	3.73	0.41
	พนักงานสำนักงาน	54	3.32	0.47

ตารางที่ 4.42 (ต่อ)

รายการ	ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	หัวหน้ากะ/รองหัวหน้า แผนก	13	3.56	0.55
	หัวหน้าแผนก อื่นๆ	31	3.43	0.46
		33	3.59	0.43
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	3.005	0.601	2.736	0.019*
	ภายในกลุ่ม	363	79.740	0.220		
	รวม	368	82.744			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานอื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 รองลงมาเป็นพนักงานฝ่ายช่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และเป็นพนักงานสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.97 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.44-4.45)

ตารางที่ 4.44
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ กฎหมาย	พนักงานฝ่ายผลิต	226	3.13	0.49
	พนักงานฝ่ายช่าง	12	3.21	0.43
	พนักงานสำนักงาน	54	2.97	0.54
	หัวหน้ากะ/ รองหัวหน้าแผนก	13	3.01	0.59
	หัวหน้าแผนก	31	3.19	0.42
	อื่นๆ	33	3.36	0.54
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.45
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	3.570	0.714	2.781	0.018*
	ภายในกลุ่ม	363	93.202	0.257		
	รวม	368	96.772			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.6.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งงานกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานอื่นๆ มีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมาเป็นพนักงานฝ่ายผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และเป็นพนักงานสำนักงาน ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.73 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.46-4.47)

ตารางที่ 4.46

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	พนักงานฝ่ายผลิต	226	3.94	0.52
	พนักงานฝ่ายช่าง	12	3.85	0.42
	พนักงานสำนักงาน	54	3.73	0.62
	หัวหน้ากะ/ รองหัวหน้าแผนก	13	3.78	0.77
	หัวหน้าแผนก	31	3.82	0.54
	อื่นๆ	33	4.07	0.66
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.47

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามตำแหน่งงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.219	0.644	2.040	0.072
	ภายในกลุ่ม	363	114.541	0.316		
	รวม	368	117.760			

5.7 อายุงาน

5.7.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุงานกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน มากกว่า 5 ปี เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาอายุงาน น้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และอายุงาน 4-5 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.30 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุงานที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.48-4.49)

ตารางที่ 4.48

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามอายุงาน

รายการ	อายุงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	น้อยกว่า 1 ปี	130	3.47	0.43
	1 - 3 ปี	135	3.38	0.50
	4 - 5 ปี	37	3.30	0.80
	มากกว่า 5 ปี	67	3.48	0.44
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.49
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามอายุงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.245	0.415	1.859	0.136
	ภายในกลุ่ม	365	81.499	0.223		
	รวม	368	82.744			

5.7.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุงานกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานมากกว่า 5 ปีเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 รองลงมาอายุงาน น้อยกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และอายุงาน 4-5 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.04 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.50-4.51)

ตารางที่ 4.50
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามอายุงาน

รายการ	อายุงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ กฎหมาย	น้อยกว่า 1 ปี	130	3.15	0.48
	1 - 3 ปี	135	3.11	0.56
	4 - 5 ปี	37	3.04	0.42
	มากกว่า 5 ปี	67	3.21	0.50
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.51
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามอายุงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.768	0.256	0.973	0.406
	ภายในกลุ่ม	365	92.544	0.264		
	รวม	368	93.316			

5.7.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุงานกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงาน น้อยกว่า 1 ปี มีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.98 รองลงมาอายุงาน 4-5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และอายุงาน 1-3 ปี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 3.84 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าอายุงานที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.52-4.53)

ตารางที่ 4.52
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามอายุงาน

รายการ	อายุงาน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	น้อยกว่า 1 ปี	130	3.98	0.57
	1 - 3 ปี	135	3.84	0.55
	4 - 5 ปี	37	3.91	0.65
	มากกว่า 5 ปี	67	3.89	0.49
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.53

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตามอายุงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการ สวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.912	0.304	.0949	0.417
	ภายในกลุ่ม	365	116.849	0.320		
	รวม	368	117.760			

8. ลักษณะการจ้าง

8.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะการจ้างกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการจ้างอื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 รองลงมาลักษณะการจ้างรายชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และลักษณะการจ้างรายวันและรายเดือนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน คือ 3.40 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ลักษณะการจ้างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.54-4.55)

ตารางที่ 4.54

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	ลักษณะการจ้าง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	รายชั่วโมง	8	3.55	0.32
	รายวัน	245	3.40	0.47
	รายเดือน	90	3.40	0.49
	อื่นๆ	26	3.58	0.44
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.55
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.838	0.279	1.245	0.293
	ภายในกลุ่ม	365	81.806	0.224		
	รวม	368	82.571			

5.8.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะการจ้างกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการจ้างอื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 รองลงมาลักษณะการจ้างรายชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และลักษณะการจ้างรายวันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.09 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าลักษณะการจ้างที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.56-4.57)

ตารางที่ 4.56
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	ลักษณะการจ้าง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ กฎหมาย	รายชั่วโมง	8	3.26	0.22
	รายวัน	245	3.09	0.53
	รายเดือน	90	3.17	0.47
	อื่นๆ	26	3.33	0.48
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.57
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.6880	0.563	2.160	0.092
	ภายในกลุ่ม	365	95.084	0.261		
	รวม	368	96.772			

5.8.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะการจ้างกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการจ้างรายชั่วโมงมีความต้องการสวัสดิการสูงสุด โดยมีความเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมาลักษณะการจ้างรายวันมีความเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และลักษณะการจ้างรายเดือนค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.79 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าลักษณะการจ้างที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.58-4.59)

ตารางที่ 4.58
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	ลักษณะการจ้าง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	รายชั่วโมง	8	4.04	0.52
	รายวัน	245	3.93	0.54
	รายเดือน	90	3.79	0.60
	อื่นๆ	26	3.91	0.51
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.59

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตามลักษณะการจ้าง

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.544	0.515	1.616	0.185
	ภายในกลุ่ม	365	116.217	0.318		
	รวม	368	117.760			

5.9 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5.9.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าเดือนละ 13,000 บาท เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 รองลงมา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 7,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 7,001-10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.39 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.60-4.61)

ตารางที่ 4.60

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	ต่ำกว่า 7,000 บาท	196	3.44	0.47
	7,001-10,000 บาท	159	3.39	0.47
	10,001-13,000 บาท	8	3.40	0.50
	มากกว่า 13,000 บาท	6	3.78	0.45
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.61
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.993	0.331	1.478	0.220
	ภายในกลุ่ม	365	81.751	0.224		
	รวม	368	82.744			

5.9.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 13,000 บาท เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 รองลงมา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001–13,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 7,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.12 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.62-4.63)

ตารางที่ 4.62
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	ต่ำกว่า 7,000 บาท	196	3.12	0.55
	7,001–10,000 บาท	159	3.14	0.50
	10,001–13,000 บาท	8	3.26	0.44
	มากกว่า 13,000 บาท	6	3.28	0.46
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.63
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.318	0.106	0.401	0.753
	ภายในกลุ่ม	365	96.455	0.264		
	รวม	368	96.772			

5.9.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความต้องการสวัสดิการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 7,000 บาท และ 7,001–10,000 บาท มีความต้องการสวัสดิการสูงสุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 รองลงมารายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001–13,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 13,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.43 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.64-4.65)

ตารางที่ 4.64
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	ต่ำกว่า 7,000 บาท	196	3.91	0.53
	7,001–10,000 บาท	159	3.91	0.59
	10,001–13,000 บาท	8	3.72	0.46
	มากกว่า 13,000 บาท	6	3.43	0.24
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.65

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.608	0.536	1.685	0.170
	ภายในกลุ่ม	365	116.152	0.318		
	รวม	368	117.760			

5.10 ช่วงเวลาทำงาน

5.10.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาทำงานกับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาทำงานไม่แน่นอน เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมาเป็นกะ 3 กะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และช่วงเวลาสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.31 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าช่วงเวลาทำงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.66-4.67)

ตารางที่ 4.66

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	ช่วงเวลาการทำงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับตาม กฎหมาย	เวลาสำนักงาน	129	3.31	0.50
	เป็นกะ 2 กะ (ไม่มีไอที)	84	3.45	0.46
	เป็นกะ 2 กะ (มีไอที)	47	3.40	0.53
	เป็นกะ 3 กะ	7	3.57	0.30
	ไม่แน่นอน	56	3.63	0.36
	อื่นๆ	46	3.43	0.40
	รวม	369	3.42	0.47

ตารางที่ 4.67
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
จำแนกตามช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	4.102	0.820	3.787	0.002*
	ภายในกลุ่ม	363	78.642	0.217		
	รวม	368	82.744			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.10.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการทำงาน กับความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงาน อื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 รองลงมาช่วงเวลาการทำงานไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และช่วงเวลาการทำงานเวลาสำนักงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.95 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าช่วงเวลาการทำงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.68-4.69)

ตารางที่ 4.68
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	ช่วงเวลาการทำงาน	จำนวน (คน)	$\bar{x}$	S.D.
สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย	เวลาสำนักงาน	129	2.95	0.54
	เป็นกะ 2 กะ (ไม่มีไอที)	84	3.15	0.44
	เป็นกะ 2 กะ (มีไอที)	47	3.16	0.47
	เป็นกะ 3 กะ	7	3.24	0.40
	ไม่แน่นอน	56	3.27	0.46
	อื่นๆ	46	3.40	0.47
	รวม	369	3.13	0.51

ตารางที่ 4.69
การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย
จำแนกตามช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
สวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	5	8.933	1.787	7.384	0.000*
	ภายในกลุ่ม	363	87.839	0.242		
	รวม	368	96.772			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.10.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการทำงานกับความต้องการสวัสดิการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานเป็นกะ 3 กะ มีความต้องการสวัสดิการสูงสุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 รองลงมาช่วงเวลาการทำงานไม่แน่นอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และช่วงเวลาการทำงาน เวลาสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.76 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าช่วงเวลาการทำงานที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.70-4.71)

ตารางที่ 4.70
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการจำแนกตาม
ช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	ช่วงเวลาการทำงาน	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.
ความต้องการสวัสดิการ	เวลาสำนักงาน	129	3.76	0.62
	เป็นกะ 2 กะ (ไม่มีโอที)	84	4.01	0.58
	เป็นกะ 2 กะ (มีโอที)	47	3.84	0.49
	เป็นกะ 3 กะ	7	4.28	0.53
	ไม่แน่นอน	56	4.07	0.44
	อื่นๆ	46	3.88	0.52
	รวม	369	3.90	0.56

ตารางที่ 4.71

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อความต้องการสวัสดิการ
จำแนกตามช่วงเวลาการทำงาน

รายการ	แหล่งค่า ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ความต้องการ สวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.302	1.260	4.105	0.001*
	ภายในกลุ่ม	363	111.459	0.313		
	รวม	368	117.760			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพรวมสรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการ
จัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเล

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป
ของกลุ่มตัวอย่าง กับการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูป
อาหารทะเลของจังหวัดสมุทรสาคร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.00-0.05 สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย
แตกต่างกัน
3. กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือ
กฎหมายแตกต่างกัน
4. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่
ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน
5. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ
นอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน
6. กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักที่แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
7. กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ
นอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน

8. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ นอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน
9. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน
10. กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ ตามกฎหมายแตกต่างกัน
11. กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน
12. กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่ทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ ตามกฎหมายแตกต่างกัน
13. กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน
14. กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.72)

ตารางที่ 4.72

ภาพรวมสรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไป
 ของกลุ่มตัวอย่างกับการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงาน
 ในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูป
 อาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร

ปัจจัยส่วนบุคคล	มีความสัมพันธ์ ($P < 0.05$)	ไม่มีความสัมพันธ์ ($P > 0.05$)	P
<u>สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย</u>			
1. เพศ		√	0.732
2. อายุ	√		0.008
3. ลักษณะที่พักอาศัย	√		0.002
4. สถานภาพสมรส		√	0.243
5. ระดับการศึกษา		√	0.411

ตารางที่ 4.72 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	มีความสัมพันธ์ (P < 0.05)	ไม่มีความสัมพันธ์ (P > 0.05)	P
6. ตำแหน่งงาน	√		0.019
7. อายุงาน		√	0.136
8. ลักษณะการจ้าง		√	0.293
9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		√	0.220
10. ช่วงเวลาการทำงาน	√		0.002
<u>สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย</u>			
1. เพศ		√	0.240
2. อายุ	√		0.006
3. ลักษณะที่พักอาศัย	√		0.010
4. สถานภาพสมรส	√		0.013
5. ระดับการศึกษา	√		0.022
6. ตำแหน่งงาน	√		0.018
7. อายุงาน		√	0.406
8. ลักษณะการจ้าง		√	0.092
9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		√	0.753
10. ช่วงเวลาการทำงาน	√		0.000
<u>ความต้องการสวัสดิการ</u>			
1. เพศ	√		0.028
2. อายุ		√	0.278
3. ลักษณะที่พักอาศัย	√		0.015
4. สถานภาพสมรส		√	0.590
5. ระดับการศึกษา	√		0.016
6. ตำแหน่งงาน		√	0.072
7. อายุงาน		√	0.417
8. ลักษณะการจ้าง		√	0.185
9. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		√	0.170
10. ช่วงเวลาการทำงาน	√		0.001

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา เรื่อง แนวทางการจัดสวัสดิการสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

6.1 ความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ

การศึกษาค้างนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับ ออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย และสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ภาพรวมของสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ภาพรวมของสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และ 3.07 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลได้ให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ ด้วยการให้ความสำคัญและตระหนักถึงการจัดสวัสดิการให้แก่พนักงานเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และสวัสดิการนอกกฎหมายกำหนดอย่างครบถ้วน

เมื่อพิจารณาผลตามรายข้อคำถามในแต่ละความคิดเห็นของพนักงานต่อสวัสดิการแต่ละด้าน แบ่งออกได้ดังนี้คือ

1) สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1.1) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการตรวจสุขภาพพนักงานเป็นประจำทุกปีอยู่ในระดับมาก และมากกว่าทุกๆ ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในด้านการตรวจสุขภาพพนักงานประจำปีเป็นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 หมวด 7 ข้อ 65 วรรค 2 “กำหนดให้นายจ้างจัดให้แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งตรวจร่างกายลูกจ้างซึ่งทำงานไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง และเก็บบันทึกผลการตรวจไว้ ณ สถานที่ทำงานไม่น้อยกว่าห้าปี” จากค่าเฉลี่ยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกที่ดีของผู้บริหารอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเล ในการดูแลรักษาสุขภาพของพนักงานของตนเองเป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันผลการศึกษาพบว่ามี การจัดห้องอาบน้ำที่เพียงพอ อยู่ในระดับต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 ซึ่งกฎหมายที่กำหนด

เรื่องห้องอาบน้ำหรือห้องน้ำได้กำหนดตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ของกระทรวงมหาดไทย ข้อ 63 “กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ และส้วมอันถูกต้องตามสุขลักษณะ และมีปริมาณเพียงพอแก่ลูกจ้าง (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทำงานไม่เกินแปดสิบคน น้ำสะอาดสำหรับดื่มไม่น้อยกว่าสองที่ ห้องน้ำไม่น้อยกว่าหนึ่งที่ และส้วมไม่น้อยกว่าสามที่ และ (4) สถานที่ทำงานที่ลูกจ้างทำงานเกินแปดสิบคนขึ้นไป น้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ และส้วม เพิ่มขึ้นอีก อย่างหนึ่งสำหรับจำนวนลูกจ้างทุกๆ ห้าสิบคน เศษของห้าสิบคนถ้าเกินยี่สิบห้าคนให้ถือเป็นห้าสิบคน” สำหรับห้องอาบน้ำหรือห้องน้ำ ตามหลักของกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อการปฐมพยาบาลพนักงาน ในกรณีเกิดอุบัติเหตุสารเคมีอันตรายหกใส่ตัวพนักงาน หากพนักงานผู้นั้นได้เข้าห้องอาบน้ำเพื่อชำระล้างสารเคมีให้เจือจางลง ถือเป็นปฐมพยาบาลในเบื้องต้นก่อนนำตัวพนักงานส่งแพทย์เพื่อรักษาในขั้นตอนต่อไป อีกทั้งเพื่อให้พนักงานที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับวัตถุพิษ หรือสิ่งสกปรกได้ชำระล้างร่างกายก่อนออกจากพื้นที่ทำงาน ซึ่งถือว่าห้องน้ำหรือห้องอาบน้ำมีความจำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมการผลิตทุกประเภท แต่ด้วยอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลมีจำนวนพนักงานมาก ทำให้มีพนักงานมีความคิดเห็นว่าห้องน้ำหรือห้องอาบน้ำมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ แม้ว่าจะได้มีการจัดห้องน้ำหรือห้องอาบน้ำไว้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้วก็ตาม

1.2) ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายพบว่า อายุ ลักษณะที่พักอาศัย ตำแหน่งงาน และช่วงเวลาทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่อายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุมากกว่า 39 ปี มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และ 3.37 ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายได้จากการพิจารณาตามแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า พนักงานที่มีอยู่มากกว่า 39 ปี ให้ความสำคัญต่อด้านการจัดสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพนักงานที่อายุมากจะมีประสบการณ์ที่ได้ทั้งจากการทำงาน ประสบการณ์ชีวิตตลอดจนข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับสวัสดิการที่โรงงานควรจัดให้ตามกฎหมายมากกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 20- 29 ปี ยังคงเป็นช่วงวัยเริ่มต้นทำงาน ที่ยังมีประสบการณ์ชีวิตและประสบการณ์

การทำงานน้อย จึงให้ความสำคัญต่อการได้งานทำมากกว่าด้านการจัดสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นบ้านญาติมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 อยู่ในระดับปานกลาง จากผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าพนักงานที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง เป็นคนที่มีต้องการทำงานในจังหวัดสมุทรสาคร ด้วยเหตุผลที่มีค่าใช้จ่ายน้อยและการเดินทางสะดวกได้ให้ความสำคัญต่อการจัดสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมาย เป็นหลัก ส่วนพนักงานที่พักอาศัยอยู่บ้านญาติจากการสัมภาษณ์ พบว่าพนักงานส่วนนี้เห็นว่าการพักอยู่บ้านญาติจะพักอยู่ช่วงเวลาสั้นๆ ก่อนที่จะทำการย้ายเข้าหอพักที่บริษัทจัดให้ หรือหอพัก/บ้านเช่า ดังนั้นจึงให้ความสนใจสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายกำหนดด้านเศรษฐกิจมากกว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานฝ่ายช่าง มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานสำนักงาน เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และ 3.32 ตามลำดับ จากผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ว่าพนักงานฝ่ายช่างที่ส่วนใหญ่ต้องทำงานอยู่กับเครื่องจักรมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานมากกว่าพนักงานในส่วนงานอื่น การที่กฎหมายเน้นให้ความสำคัญทางด้านความปลอดภัยในการทำงาน และการช่วยเหลือพนักงานที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการทำงาน ย่อมเป็นหลักประกันที่ดีสำหรับพนักงานฝ่ายช่าง ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน กฎหมายกองทุนเงินทดแทน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน จึงทำให้พนักงานฝ่ายช่างมีความคิดเห็นที่สวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายมีความสำคัญมาก ต่างจากพนักงานสำนักงานที่มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุจากการทำงานน้อยกว่าจึงไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาทำงานไม่แน่นอน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายสูงสุด ในขณะที่

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาทำงานเป็นเวลาสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.31 ตามลำดับ จากผลการศึกษานี้สามารถอธิบายได้ว่าพนักงานที่มีช่วงเวลาทำงานไม่แน่นอนมีความอ่อนไหวมากกว่ากลุ่มพนักงานที่มีช่วงเวลาทำงานที่แน่นอน เนื่องจากพนักงานกลุ่มนี้เคยเป็นพนักงานที่ถูกจ้างเป็นลักษณะแบบจ้างเหมา ที่ค่าจ้างได้ไปตามชิ้นงานที่ทำ แต่ปัจจุบันได้เข้ามาสู่ระบบการจ้างงาน ทำให้พนักงานที่มีช่วงเวลาไม่แน่นอนเห็นว่า การที่ได้เข้ามาสู่ระบบการจ้างงานและได้รับสวัสดิการเป็นไปตามกฎหมายกำหนดถือว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะได้เหมือนพนักงานที่มีช่วงเวลาการทำงานที่แน่นอน

2) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจและสังคม มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

2.1) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านเศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงาน ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกที่ดีของผู้บริหารในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเลในจังหวัดสมุทรสาคร ที่ให้ความสำคัญกับพนักงานเป็นหลัก การอบรมพนักงานถือเป็นสิ่งที่ดีในการเปิดโอกาสให้พนักงานในอุตสาหกรรมอาหารทะเลและแปรรูปอาหารทะเล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการมีบ้านพักที่โรงงานจัดให้เพียงพอ อยู่ในระดับต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้จะเห็นว่ามียุทธศาสตร์เพียงร้อยละ 13.3 ที่พักอยู่ในหอพักของบริษัท ส่วนอีกร้อยละ 41.7 ที่อาศัยอยู่หอพักเช่าหรือบ้านเช่า จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการมีบ้านพักต่ำไปด้วย

2.2) สวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายด้านสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการจัดงานเลี้ยงให้พนักงานเป็นประจำทุกปีในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 โดยการจัดงานเลี้ยงให้พนักงานประจำปี ถือเป็นความต้องการด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ตามหลักทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ ที่กล่าวว่ามนุษย์ได้รับการตอบสนองทางด้านความต้องการทางกายภาพ และความต้องการ ความปลอดภัยและความมั่นคงแล้ว ความต้องการขั้นต่อไปที่สูงขึ้น คือความต้องการในการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ อยากจะคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งต้องการมิตรภาพและความเห็นใจจากกลุ่มเพื่อนฝูง อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของสมาชิกหรือหมู่คนในสังคม ความต้องการในขั้นนี้จึงเป็นความต้องการในด้านจิตใจมากกว่า แต่ถ้าหากมองย้อนกลับอาจพบว่าพนักงานยังคงมีความต้องการทางกายภาพ (Basic Physiological Needs) ที่

อาจจะยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร เพราะผลการศึกษาในหัวข้อลำดับความต้องการสวัสดิการ 5 อันดับแรกของพนักงานแล้วไม่พบว่าพนักงานมีความต้องการทางด้านสังคม แต่เมื่อผู้บริหารถือเป็นประเด็นที่ต้องจัดงานเลี้ยงประจำปี ทำให้พนักงานได้รับเกินความคาดหวังจึงรู้สึกประทับใจ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการด้านการจัดสถานที่ออกกำลังกายอยู่ในระดับต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดของอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labour Intensive) การมีพนักงานจำนวนมาก ทำให้ยุ่งยากต่อการจัดสถานที่ในการออกกำลังกายให้กับพนักงานทุกคนได้อย่างครบถ้วน เพราะพนักงานแต่ละคนมีความถนัดด้านกีฬาที่แตกต่างกัน เช่น พนักงานหญิงกลุ่มหนึ่งอาจถนัดเล่นกีฬา บาสเกตบอล พนักงานหญิงอีกกลุ่มหนึ่งอาจถนัดกีฬา วอลเลย์บอล หรือพนักงานชายอาจชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ทำให้เมื่อสรุปความคิดเห็นของพนักงานต่อการจัดสถานที่ออกกำลังกายจึงมีระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ต่ำสุด

2.3) ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายพบว่า อายุ ลักษณะที่พักอาศัย สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานและช่วงเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุมากกว่า 39 ปี มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 20-29 ปี มีคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับตามกฎหมายต่ำสุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และ 3.08 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากจะให้ความสำคัญต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย ทั้งนี้ เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่อายุมากส่วนใหญ่มักจะมีครอบครัวหรือบุตร ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงจึงต้องการสวัสดิการเพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นหอพักที่บริษัทจัดให้ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นบ้านญาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.83 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่พักหอพักที่บริษัทจัดให้เป็นเป็นกลุ่มที่ได้รับประโยชน์จากสวัสดิการโดยตรง จึงส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อสวัสดิการที่ได้รับมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยบ้านญาติ

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.83 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่เป็นกลุ่มที่มีความต้องการความมั่นคงและปลอดภัยสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่หม้ายหรือหย่าร้าง

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษานอปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.93 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมาย สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษานอปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานอื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.97 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งงานอื่นๆ เช่น พนักงานจ้างเหมา มีความมั่นคงต่ำกว่าตำแหน่งงานพนักงานสำนักงานจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างตำแหน่งงานอื่นๆ มีความเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงกว่าพนักงานสำนักงาน

กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานอื่นๆ เห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานเวลาสำนักงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 2.95 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะช่วงเวลาที่ไม่แน่นอนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันต้องแตกต่างจากคนอื่นๆ ซึ่งทำงานช่วงเวลางานแบบปกติจึงทำให้มีความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในการทำงานสูง ส่งผลให้ความเห็นด้วยต่อสวัสดิการที่ได้รับนอกเหนือกฎหมายสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาการทำงานสำนักงาน

6.2 ความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ

ความต้องการสวัสดิการสวัสดิการด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นการศึกษาครอบคลุมสวัสดิการที่พนักงานต้องการในด้านต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพด้านความปลอดภัยและความมั่นคง ด้านสังคม ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน พบว่า ภาพรวมความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งด้านกายภาพ ด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในการทำงาน ด้านสังคม ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความสำเร็จในชีวิตการทำงาน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไสภณ วีระไสภณ (2547, น. 134-146) ที่ได้ศึกษากับพนักงานฝ่ายช่าง บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าพนักงานมีความต้องการสวัสดิการต่างๆ ด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับทฤษฎี อี อาร์ จี ของ Alderfer (E.R.G.: Existence Relatedness Growth Needs) (สุรางค์รัตน์ วศินารมณ, 2540, น. 54-55) ซึ่งแบ่งความต้องการของมนุษย์ไว้ตามทฤษฎีนี้เพียง 3 ชั้นคือ 1) ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่รอด (Existence Need หรือ E) ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกายและความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งสะท้อนอย่างชัดเจนได้ในเรื่องความต้องการค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนที่เพียงพอจะดำรงชีพอยู่ได้ รวมถึงความมั่นคงในงานและสภาพการทำงานที่เหมาะสม 2) ความต้องการการสัมพันธ์ (Relatedness Needs หรือ R) ได้แก่ ความต้องการด้านสังคม โดยเฉพาะด้านการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ทางสังคม ทั้งในระดับครอบครัว เพื่อน ผู้ร่วมงาน ซึ่งความพอใจของคนเราจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น 3) ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth Needs หรือ G) ได้แก่ ความต้องการที่มนุษย์พยายามจะผลักดันตนเองให้มีการพัฒนาเพื่อความเจริญก้าวหน้าในงาน และเพื่อความสำเร็จในชีวิต

ผลการศึกษาเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างตัวแปรข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กับความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ พบว่า เพศ ลักษณะของที่พัก ระดับการศึกษา และช่วงเวลาทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศหญิงมีความต้องการสวัสดิการสูงกว่าเพศชายโดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 และ 3.79 ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นเพศที่ต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงสูงกว่าเพศชาย

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะของที่พักอาศัยเป็นหอพักหรือบ้านเช่ามีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และลักษณะที่พักอาศัยเป็นบ้านตนเองมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักเป็นหอพักหรือบ้านเช่าได้รับการตอบสนองทางกายภาพไม่ครบถ้วน จึงมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ สูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และระดับปริญญาตรีมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจะได้รับทราบข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่พนักงานพึงได้รับสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าแผนกและทำงานสำนักงาน จึงมีความคาดหวังต่อสวัสดิการสูง ส่งผลให้ความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

3) กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานที่แตกต่างกันมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานเป็นกะ 3 กะ มีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ สูงสุดเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และช่วงเวลากการทำงาน เวลาสำนักงานมีความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ต่ำสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานเป็นกะ 3 กะ จะมีเวลากการทำงานแปรผันอยู่ตลอดเวลาจึงมีความต้องการความมั่นคงปลอดภัยต่างๆ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลากการทำงานเวลาสำนักงานที่มีเวลากกำหนดแน่นอน

6.3. ลำดับความ¹ต้องการสวัสดิการ

การจัดลำดับความ¹ต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ เพียง 5 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความต้องการสวัสดิการอันดับแรกด้านเงินช่วยเหลือค่าครองชีพ อันดับที่สองด้านเงินค่าเบี้ยขยัน อันดับที่สามด้านการประกันชีวิต อันดับสี่ด้านเงินช่วยกรณีฉุกเฉิน และอันดับสุดท้ายด้านบ้านพักพนักงาน จำนวนร้อยละ 75.8, 28.5, 15.1, 10.3 และ 24.5 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ศิริรัตน์ สุวรรณทัต (2542, น. บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า พนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีความต้องการต่อการจัดสวัสดิการด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ แต่สำหรับด้านความมั่นคง ปลอดภัย และนันทนาการบริษัทควรจัดให้พนักงาน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ (Lewis, Goodman, and Fandt, 2001, p. 471) ที่ได้เสนอว่า ความต้องการที่จำเป็นของมนุษย์แบ่งออกเป็น 5 ประเภทคือ 1) ความต้องการทางกายภาพ (Basic Physiological Needs) ได้แก่ ลักษณะของที่พักอาศัยอาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ซึ่งเป็นความต้องการของมนุษย์เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว จะแสวงหาความต้องการด้านอื่นต่อไป 2) ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น คือ ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ต้องการได้รับความคุ้มครองจากอันตรายทั้งปวง ทั้งนี้หลังจากเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กร สิ่งที่ต้องการคือการประกันความปลอดภัยและความมั่นคง ในรูปของค่ามั่งสัจญาจากนายจ้างที่จ่ายเงินเดือนค่าจ้างหรือผลตอบแทนให้ในระยะยาว 3) ความต้องการด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นแล้ว มนุษย์ก็มีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้นคือความต้องการในการที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่างๆ อยากจะคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งต้องการมิตรภาพและความเห็นใจจากกลุ่มเพื่อนฝูง อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของสมาชิกหรือหมู่คนในสังคม ความต้องการในขั้นนี้จึงเป็นความต้องการในด้านจิตใจมากกว่า 4) ความต้องการการนับถือ หรือความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) ความต้องการในขั้นนี้ ประกอบด้วยความต้องการที่เข้มแข็ง เชื่อมั่นในตนเอง ในเรื่องความสามารถ ความรู้ ความเป็นอิสระเสรีภาพ ความต้องการในระดับนี้จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของตนเอง เป็นความต้องการที่มีฐานะเดิมเป็นที่ยอมรับของ บุคคลอื่นหรืออยากที่จะให้บุคคลอื่นสรรเสริญ หรือนับหน้าถือตา และ 5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization or Self Realization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปแต่ละบุคคลในการทำให้เป้าหมายที่ตนคาดหวังประสบความสำเร็จ